

Găești — mărturii de-a lungul anilor

Lucrarea lui Em. V. Dumitrescu și prof. Gh. Stroe, apărută recent sub egida Consiliului de educație politică și cultură socialistă al orașului Găești, oferă maselor de cititori, specialiști și nespecialiști, posibilitatea de a cunoaște viața zbuciumată a acestei localități de-a lungul a peste cinci secole de existență documentară.

Atestat documentar încă din anul 1498, orașul Găești s-a dezvoltat lent și contradictoriu. Un timp va fi capitala județului Vlașca și a județului Dimbovița, fără a depăși viața monotonă și anostă a unui orașel de provincie.

Abia în anii socialismului orașul cunoaște, alături de toate orașele țării, adevărata trezire la viață. Pe parcursul a mai multor capitole, autorii reușesc să surprindă aspectele mai importante ale dezvoltării sociale, economice și politice ale orașului.

În primele capitole ne este prezentat cadrul geografic al localității, ipoteze privind etimologia numelui orașului, descoperiri arheologice din perimetrul orașului, informații despre relief și climă, date despre bazinul hidrografic al localității, elemente specifice ale florei și faunei locale.

Autorii evocă, apoi, lupta dusă timp de secole de țărani de pe aceste meleaguri împotriva exploatării, pentru a-și apăra pământurile față de tendințele acaparatoare ale mării boierimi. Sînt prezentate date despre creșterea demografică a localității, transformarea lui treptată în oraș, dezvoltarea în perioada cît a funcționat ca reședință a județului Vlașca și Dimbovița, mizeria și bolile care făceau ravagii, lipsa aproape totală a asistenței medicale.

Un capitol aparte este dedicat dezvoltării învățămîntului, eforturilor patriotice făcute de orașeni pentru a avea o școală proprie, apariția primelor ligi culturale și a formațiunilor artistice. În mod deosebit se insistă asupra răscoalei de la 1907, apariției și dezvoltării mișcării muncitorești pe aceste meleaguri în anii regimului burghezo-moșieresc.

Ultimele două capitole ale cărții urmăresc istoria contemporană, plină de succese, a orașului „în anii orînduirii socialiste, desfășurarea revoluției democrat-populare, lupta comuniștilor pentru instaurarea organelor de conducere ale puterii populare, startul ferm al orașului pe calea construcției socialiste, transformarea lui într-un puternic centru al industriei chimice și al industriei de frigidere“.

Este reliefată activitatea culturală a orașului, personalitățile de seamă ale culturii naționale ridicate din rîndul găeștenilor sau care s-au afirmat în acest oraș.

În încheiere este prezentată o culegere de documente istorice referitoare la istoria orașului. Menționăm prezentarea grafică corespunzătoare a cărții, cu numeroase imagini alese cu discernămint și concludente.

Considerăm că această lucrare este interesantă, utilă și plăcută, aducînd o contribuție importantă la elucidarea unor aspecte ale istoriei orașului, o operă binevenită și necesară pentru toți cei ce vor să cunoască mai aprofundat istoria județului Dimbovița, un prețios instrument de lucru pentru cercetarea istoriei locale.

Mihai Nicolăescu

Omagiu lui Iosif Constantin Drăgan, 2 volume, Editrice Nagard, 627 pag.

Omagiind pe Iosif Constantin Drăgan — fiu al Lugojului, un număr de 42 autori semnează 41 de studii consacrate celor mai diverse probleme ale istoriei, etnologiei, sociologiei, lingvisticii, dialecticii, istoriei și criticii literare, istoriei și criticii de artă etc.

Sînt autori de cele mai diverse formații, de la multe instituții de specialitate din țară care au simțit plăcerea să-l omagieze pe acela despre care aflăm că fiu al unui țaran întreprinzător, dirz și perseverent a moștenit de la tatăl său aceleași calități pe care le-a dezvoltat în condițiile contemporaneității ajungînd să fie un vechi traducător în și din limba italiană, un cercetător de o vastă cultură cu adînci rădăcini în civilizația europeană. Este un om cu o pregătire și activitate complexă, care a scris numeroase și pertinente lucrări din domeniul istoriei, sociologiei, literaturii și științelor juridice; patriot înflăcărat el a organizat primul congres de marketing într-o țară socialistă, în țara noastră în anul 1971, la Timișoara, iar pe cel de-al doilea în 1974 la București. A participat în calitate de președinte mondial al Federației internaționale de Marketing la Congresul de viitorologie organizat la București în anul 1972 și este președinte de onoare al secției de tracologie înființată la propunerea sa de cenaclul juriștilor Titu Maiorescu din București.

O dovadă a atenției de care se bucură în lumea științei și a literelor din România o constituie și faptul că Iosif Constantin Drăgan este membru de onoare al Institutului de literatură și critică literară George Călinescu, al Academiei de științe sociale și politice din R.S.R., precum și membru de onoare al Asociației de istoria dreptului. Este profesor asociat de marketing și economie aplicată la Academia de științe economice din București.

La Milano publică o revistă de tracologie pe care o răspindește în toată lumea făcîndu-i cunoscuți pe aceea care au uitat antichitatea prin originalitatea și capacitatea lor și care sînt strămoșii noștri tracii. De altfel revista se numește sugestiv „Noi, Tracii“ precum și revista lunară „Europa și Neamul Românesc“.

Participă la numeroase acțiuni științifice în care se dezbate probleme care vizează istoria, cultura și civilizația românească, fiind întotdeauna un demn mesager al poporului român, lucrările în studiu fiind încă o dovadă a aprecierii unanime de care se bucură din partea colegilor.

Ion I. Drăgoescu